

Lise Radøy og Anne Okstad

den norske redaksjonen

Rapport fra 16th WAIMH World Congress Roma 2018. New challenges for a 3rd Millennium Infant Mental Health. Nature><Nurture

WAIMH (The World Association for Infant Mental Health) er en verdensomspennende organisasjon som har som målsetning å fremme utvikling av god psykisk helse hos spedbarn i hele verden. Organisasjonen er knyttet til tidsskriftet, Infant Mental Health, og arrangerer internasjonale konferanser som holdes på ulike steder i verden, hvert annet år. 26.-30. mai 2018 ble WAIMHs verdenskongress holdt i Roma, og to medarbeidere fra Mellanrummet var så heldige å være tilstede, sammen med 1750 fagpersoner fra 72 land.

Dagene var tettepakket med forelesninger, workshops, symposier, og posterfremvisninger. Det krevde stor disiplin og fokus av deltagerne å finne frem til de rette tilbudene i forhold til interesse, da det var et hav av valgmuligheter.

Dagene startet med plenumpresentasjoner, og innledere var henholdsvis Massimo Ammaniti fra Italia, Jay Belsky fra USA, Hasse Karlson fra Finland og Jenny Radesky fra USA.

I hovedinnleggene ble det lagt stor vekt på forskning, og temaene dreide seg om hvordan forskning innen det psykoanalytiske miljøet hadde

utviklet seg fra starten, forskning på intervensjoner hvor barn viser ulike forutsetninger for påvirkning fra omgivelsene, samt resultater fra et større finsk forskningsprosjektprosjekt der det forskes på betydningen av stress på barnehjernens utvikling og implikasjoner for senere helse. Forskning om digitale mediers påvirkning på dyaden var også et tema.

Vi opplevde temaene for hovedinnleggene som interessante. De var imidlertid mettet med informasjon, og resultater fra forskningen ble presentert i en form som vi tenkte kanskje ikke helt var tilpas-

set det brede publikum kongressen henvendte seg til. Vi var enige om at vi ville ha hatt bedre utbytte av å studerer forskningsresultatene gjennom å lese artikler i fred og ro.

I tillegg til hovedinnleggene var dagene lagt opp med et vel av parallelle symposier. Disse var delt opp i 15. minutters presentasjoner med knapt rom til spørsmål og intet rom til diskusjoner.

Nedenfor referer vi til innlegg som vakte særlig interesse hos oss.

- Alicia Lieberman og kollega hadde en gripende presentasjon av akutt traumebehandling i foreldrearbeid.
- En ung italiener oppfordret til kritikk og diskusjon om etikken i diagnostisering.
- Astrid Berg fra Cape Town, Frances Thompson Salo, Campell Paul og S. Nicolson fra Melbourne, og vikar for Guedeney fra Frankrike, presenterte video klipp og teori om overraskelsens betydning for å skape kontakt i relasjoner. Det ble illustrert hvordan «plutselige» opplevelser kunne vekke emosjonelle reaksjoner og vendes til fordypet kontakt i relasjoner. Det ble bl.a. vist video av hvordan terapeutens bruk av ballkast kunne skape et moment av overraskelse i forfrosne relasjoner. Dette førte til at «Isen ble brutt» og muligheter for å etablere emosjonelle reaksjoner og kontakt åpnet seg.

De daglige workshoper ga mulighet for grundigere presentasjoner – 45 minutter var avsatt til disse.

- Her fikk vi med oss Kate Dearnley og kollegaer fra England som presenterte foreldre-barn arbeid med emosjonell regulering og gruppearbeid i 1.linjen.
- Effie Lignos presenterte en tjeneste som tilbød tidlig intervensjon i offentlig sektor i Athen, og illustrerte dette med et kasus.
- Fra Israel presenterte I. Kushilevitz, Z. Kalish, R. Orenstein og A. Raviv gode refleksjoner over etiske dilemmaer i spedbarnsobservasjon.
- Fra Frankrike, Spania og USA presenterte kollegaer forskjellen mellom å observere tradisjonelt eller med kamera og tanker om påvirkningen på barnets ivaretagende miljø (D. Mellier, O.A. Liar og T. Hatzor).

Kongressen bød også på presentasjon av videoer. Flere av disse gikk vi dessverre glipp av p.g.a. flytting eller avlysning. Vi fikk imidlertid med oss en spennende visning fra Finland med tema:

- «Shame and guilt – the bad fairies of a depressed mother, an animation documentary film, Cat», M. Turunen, A. Ringbom. Den vist et eksempel på arbeid hvor mødre med psykiske vansker fikk hjelp av en kunstner til å fremføre sine følelser og opplevelser anonymt gjennom animerte dyrefigurer.

Innledningsvis og avslutningsvis ble flyktningkrisa i Italia, Europa og verden forøvrig tematisert.

- På konferansens siste dags presidential symposium snakket Erum Mariam om den prekære situasjonen og det fantastiske arbeidet som ble nedlagt da tusener av Rohingya kvinner og barn flyktet til leirer i Bangladesh høsten 2017. Flyktningene var utsatt for enorme traumer før, under og etter flukten, og et imponerende arbeid ble lagt ned for å utdanne veiledere og barfotarbeidere som aktivt oppsøkte apatiske og aggressive flykninger og ga tilbud om traumbearbeidende samtaler og gruppeaktiviteter for barn.
- Vi fikk høre fra det italienske helsedepartementet om arbeid med flykninger og endring av lovverk i Italia som ga disse samme rettigheter til hjelp som alle italienske borgere.
- Redd Barna var også representert.
- Campell Paul fra Australia holdt et innlegg om den vanskelige og uholdbare situasjonen med isolasjon på øyer for flykninger i Australia.

Oppsummeringsvis kan vi si at vi fikk mye ut av å delta på kongressen, dette på tross av at vi opplevde den som noe dårlig organisert. Det ble ofte ikke gitt informasjon i plenum om forandringer av presentasjoner eller avlysninger av symposiene. Dette medførte bl.a. at vi ikke fikk hørt Robert Emde snakke om «REV Functions and The Development of Virtues in Infancy», noe vi hadde sett fram til.

Det å befinne seg i en sammenheng med tusenvis av kollegaer fra hele verden, var svært stimulerende, og for oss kanskje litt overveldende. Vi fikk innblikk i hvor mye godt og viktig arbeid som foregår rundt om i verden, og vi fikk møte kollegaer og knytte kontakter fra mange land og kontinenter.

Lise Radøy og Anne Okstad

representanter fra den norske redaksjonen av Mellanrummet